

UZASADNIENIE

wyroku łącznego z dnia 13 października 2017 r.

Wnioskiem z dnia 21 sierpnia 2017 r. skazany A. G. zwrócił się o wydanie wobec niego wyroku łącznego z powołaniem się na fakt prawomocnego skazania wyrokami Sądu Rejonowego w Łańcucie wydanymi w sprawach o sygn. akt II K 53/16 i II K 61/17.

Sąd ustalił co następuje:

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 29 marca 2016 r. sygn. akt II K 53/16 A. G. został skazany za przestępstwo z art. 207§1kk popełnione w okresie od nieustalonego dnia 2005 roku do 6 grudnia 2015 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata. Jednocześnie został on oddany w okresie próby pod dozór kuratora i zobowiązano go do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu oraz utrzymywania poprawnych stosunków z pokrzywdzonymi K. G., P. G. i M. G.. Następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 16 grudnia 2016r. sygn. akt II Ko 1957/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej przedmiotowym wyrokiem.

/ dowód: odpis wyroku k. 18-19, informacja z K. – k. 12, akta sprawy II D 33/16 /

Kolejnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 20 czerwca 2017 r. sygn. akt II K 61/17 ww. został za przestępstwo z art. 207§1kk w zw. z art. 31§2 kk popełnione w okresie od kwietnia 2016 r. do 4 października 2016 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności

/ dowód: odpis wyroku wydanego w sprawie II K 61/17 Sądu Rejonowego w Łańcucie k. 20 /

Od 16 grudnia 2016 r. skazany A. G. odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie o sygn. akt II K 53/16 tut. Sądu. Początkowo został osadzony w Zakładzie Karnym w R., do którego został doprowadzony przez funkcjonariuszy policji zaś 27 grudnia 2016 r. został przeniesiony do Zakładu Karnego w U.. Z opinii nadesłanej przez dyrektora ww. zakładu wynika, iż skazany od początku pobytu w izolacji zachowuje się właściwie, dba o czystość w celi, nie stwarza sytuacji konfliktowych zaś do przełożonych odnosi się grzecznie i taktownie. Nie odnotowano przypadków agresywnych zachowań skazanego i nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Dotychczas został jeden raz nagrodzony za dobre zachowanie. Nie udziela się natomiast na rzecz oddziału mieszkalnego, nie wykazuje też zainteresowania podjęciem pracy. Podczas pobytu w zakładzie ukończył cykl zajęć programu „życie w trzeźwości” adresowanego do skazanych używających alkoholu w szkodliwy sposób. Natomiast na temat popełnionych przestępstw i prezentowanego w przeszłości stylu życia wypowiada się bezkrytycznie i nie poczuwa się do winy. Dalsza prognoza penitencjarna w przypadku skazanego jest umiarkowana.

/ dowód: opinia o skazanym k. 23-24 /

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 85 § 1 kk, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające

łączeniu, sąd orzeka karę łączną przy czym stosownie do treści art. 85 § 2 kk podstawą jej orzeczenia są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary

łączne wymierzone za przestępstwa, o których mowa w § 1. Z kolei przepis art. 86 § 1 kk stanowi, iż sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe oraz rodzaj kar wymierzonych skazanemu

w powiązaniu z faktem, iż żadna z nich nie została jeszcze w całości wykonana Sąd

uznał, że w realiach niniejszej sprawy ziściły się przesłanki wynikające z art. 85 kk

i w konsekwencji tego w wyniku połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego w obu sprawach w wymiarze 1 roku wymierzył mu karę

łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Za takim ukształtowaniem wysokości

kary łącznej przemawia zdaniem Sądu charakter czynów popełnionych przez skazanego

oraz przebieg dotychczasowego postępowania wykonawczego, w tym zwłaszcza

zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności. Wprawdzie oba skazania dotyczą czynów tego samego rodzaju popełnionych na szkodę tych samych pokrzywdzonych jednakże okoliczność ta nie stanowi wystarczającej podstawy

do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 85 a kk

orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze

i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby

w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Mając na uwadze

powyższe oraz treść dołączonej do akt sprawy opinii, z której wynika, że prognoza penitencjarna w przypadku skazanego jest umiarkowana, Sąd uznał, że dla osiągnięcia

celów zapobiegawczych i wychowawczych niezbędne jest poddanie skazanego długotrwałym oddziaływaniom resocjalizacyjnym w warunkach zakładu karnego.

W ocenie Sądu kara łączna w wymiarze 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności pozwoli na uzyskanie pożądaných efektów wychowawczych w zakresie ukształtowania właściwej postawy skazanego w relacjach z członkami rodziny i będzie skutecznie powstrzymywać go przed podejmowaniem w przyszłości działań mogących nosić znamiona przestępstwa. Powinna też przyczynić się do ukształtowania w jego najbliższym otoczeniu przekonania o nieopłacalności popełniania tego rodzaju przestępstw.

Na poczet kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem Sąd zaliczył skazanemu okres odpowiadający częściowo wykonanej karze pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt II K 53/16

Rozstrzygnięcia dotyczące kosztów opierają się na treści przepisów powołanych

w wyroku. U podstaw całkowitego zwolnienia skazanego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych legła jego trudna sytuacja finansowa wynikająca z odbywania długoterminowej kary pozbawienia wolności.